

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1396/2025
02.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Родољуба Ђорђевића, поднетом против правноснажног решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Зајечару 7Сик. 3/25 од 29.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Родољуба Ђорђевића, па се **УКИДА** решење судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Зајечару 7Сик. 3/25 од 29.08.2025. године и предмет враћа Вишем суду у Зајечару ради одлучивања о молби осуђеног за законску рехабилитацију.

Образложење

Решењем МУП РС ПУ Зајечар 235-1/794-6536/24-1 од 10.01.2025. године одбијен је захтев АА за законску рехабилитацију по пресуди Општинског суда у Зајечару К. 293/2007.

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Зајечару 7Сик. 3/25 од 29.08.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца (судија за извршење кривичних санкција га у изреци означава као пуномоћника осуђеног) окривљеног АА - адвоката Родољуба Ђорђевића, изјављена против решења МУП РС ПУ Зајечар 235-1/794-6536/24-1 од 10.01.2025. године.

Против правноснажног решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Зајечару 7Сик. 3/25 од 29.08.2025. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Родољуб Ђорђевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијано решење укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решења против којег је захтев поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Родољуб Ђорђевић у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је суд учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП с обзиром да је применио одредбу члана 100. КЗ, а коју у конкретном случају није могао применити, јер се иста односи на судску рехабилитацију. То даље значи да се суд ожалбеним решењем у поступку законске рехабилитације руководио одредбама члана 100. КЗ које се односе на судску рехабилитацију. По ставу одбране, суд је био у обавези да примени одредбу члана 98. став 2. тачка 3) КЗ, код чињенице да је подносилац захтева пресудом из 2007. године био осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца, а затим да испита када је та казна извршена и да ли је од извршења те казне која је постала правноснажна 20.12.2007. године па до учињеног новог кривичног дела 19.05.2011. године по пресуди Основног суда у Зајечару К 71/2018 од 26.03.2018. године протекло 3 године или није. Подносилац захтева није тражио судску рехабилитацију и није тражио рехабилитацију за све четири осуде које има у казненој евиденцији, већ је конкретно тражио законску рехабилитацију по пресуди Општинског суда у Зајечару из 2007. године, па је од стране суда повређен закон јер је применио одредбе чијој примени у конкретном случају нема места.

Врховни суд налази да су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА основани, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је окривљени поднео захтев за брисање осуде из казнене евиденције по пресуди Општинског суда у Зајечару К 293/2007 која је постала правноснажна 20.12.2007. године, због извршеног кривичног дела из члана 121. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца. Решењем МУП РС ПУ Зајечар број 235-1/794-6536/24-1 од 10.01.2025. године напред наведени захтев окривљеног АА је одбијен.

Побијаним решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Зајечару 7Сик. 3/25 од 29.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА (судија за извршење кривичних санкција га у изреци означава као пуномоћника осуђеног) изјављена против решења МУП РС ПУ Зајечар 235-1/794-6536/24-1 од 10.01.2025. године, уз образложење да је окривљени АА више пута осуђивано лице, те с тим у вези цитира садржину одредбе члана 100. КЗ којом је између осталог прописано да рехабилитацију више пута осуђиваном лицу може дати само суд и то у односу на све осуде истовремено, а по претходном утврђивању испуњености услова предвиђених одредбама члана 98. и 99. Кривичног законика за сваку осуду појединачно, да неспорно утврђене околности искључују могућност да се у односу на прву осуду – пресуду Општинског суда у Зајечару К 293/2007 која је постала правноснажна 20.12.2007. године примени одредба члана 98. став 1. и став 2. тачка 3)

КЗ и да јасно, у конкретном случају, произлази да нису испуњени услови за судску рехабилитацију лица које је више пута осуђивано, а све у смислу одредбе члана 100. у вези члана 98. КЗ. У вези са изнетим, судија за извршење кривичних санкција у образложењу решења се позива и на чињенице да је окривљени АА осуђиван више пута и то: пресудом Општинског суда у Зајечару К. 293/2007 постала правноснажна дана 20.12.2007. године због кривичног дела из члана 121. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца; пресудом Вишег суда у Зајечару К. 20/11 од 02.03.2011. године преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2526/11 од 21.12.2011. године због извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године; пресудом Основног суда у Зајечару К. 318/2012 од 06.06.2012. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4593/12 од 30.01.2014. године због кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело; и пресудом Основног суда у Зајечару К 71/18 која је постала правноснажна 26.03.2018. године због кривичног дела из члана 121. КЗ за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да ће се наведена казна извршавати у просторијама становања без примене електронског надзора.

Одредбом члана 98. став 1. КЗ, прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде, на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним. Одредбом става 2. истог члана прописани су услови за наступање законске рехабилитације.

Одредбама члана 99. и 100. КЗ прописане су материјалне претпоставке за судску рехабилитацију која се примењује уколико је поднета молба овлашћених лица (осуђеног или његовог браниоца) за судску рехабилитацију (члан 573. став 1. ЗКП).

Према одредби члана 99. став 1. КЗ, судска рехабилитација се може дати лицу које је осуђено на казну затвора преко три до пет година, ако у року од десет година од дана када је та казна издржана, застарела или опроштена не учини ново кривично дело, док је одредбом члана 100. КЗ, прописано да лицу које је више пута осуђивано, суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из члана 98. и члана 99. тог законика, у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено, а при оцени да ли ће у оваквом случају дати рехабилитацију суд ће узети у обзир околности из члана 99. став 2. тог законика.

Међутим, како у конкретном случају није поднета молба окривљеног или његовог браниоца за судску рехабилитацију, већ захтев окривљеног за законску рехабилитацију о чему је окривљени инсистирао да се одлучи и како је тражена рехабилитација за осуду на три месеца, а материјални услов за судску рехабилитацију је да је лице осуђено на казну затвора преко три године, то је, по оцени овога суда, суд применивши одредбе члана 99. и члана 100. КЗ, применио одредбе закона које није могао применити на конкретан случај, чиме је правноснажном одлуком на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 99. и члана 100. КЗ.

Стога је Врховни суд имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и укинуо побијано правноснажно решење, те предмет вратио Вишем суду у Зајечару на поновно одлучивање, при чему ће суд у поновном поступку поступити у складу са примедбама из ове пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**